

تاریخ جراحی

ایالات متحده

برگرفته از کتاب تاریخ مصور جراحی

دکتر مصطفی جابرانصاری*

بنجامین دادلی (Benjamin Dudley، 1785 - 1870 میلادی) اهل ویرجینیا بود و در آزمون ورودی دانشگاه پنسیلوانیا شرکت کرد و پذیرفته شد و در سال 1806 میلادی مدرک دکترای پزشکی خود را از آن دانشگاه دریافت نمود. چند سال بعدی را در مراکز پزشکی مختلف اروپا سپری کرده و در سال 1814 میلادی به لکسینگتون (Lexington) کنتاکی بازگشت و به عنوان پزشک و جراحی برجسته در منطقه دارای وجهه و اعتبار گردید. در سال 1817 میلادی دپارتمان پزشکی دانشگاه ترانسیلوانا (Transylvania) را تأسیس کرده و خود به عنوان استاد آناتومی و جراحی آن مرکز تمامی زندگی حرفه‌ای خود را در آنجا مشغول فعالیت بود. دادلی بخاطر تجاربی که در لیتوتومی داشته معروف است و موارد بالینی و تجربیات خود را بصورت خلاصه در رساله‌ای با عنوان The Nature and Treatment of Calculous Diseases (1836 میلادی) گزارش نمود. وی همچنین مقاله مهمی درباره آسیب‌های سر (Head Injuries) (1828 میلادی) تألیف نمود.

والنتین مات (Valentine Mott، 1785 - 1865 میلادی) از برجسته‌ترین و مشهورترین جراحان اولیه آمریکا بود. ابتدا نزد والنتین سیمن (Valentine Seaman، 1770 - 1817 میلادی) که یکی از شناخته شده‌ترین پزشکان شهر نیویورک و از بستگانش بود به کارآموزی پرداخت. سیمن کتابی مهم ولی کمتر شناخته شده با عنوان Pharmacoepia Chirurgica in USum Nosocomii Novi Eboracencis (1811 میلادی) تألیف نموده بود که درباره نحوه طبابت بالینی در دپارتمان جراحی بیمارستان نیویورک بود. مات پس از اینکه مدرک دکترای پزشکی خود را از کالج کلمبیا (1806 میلادی) اخذ نمود، تصمیم گرفت تا یک سال دیگر نیز نزد سیمن به کارآموزی خود ادامه دهد. تجربیات این سال مات را ترغیب نمود تا جراحی را به عنوان حرفه خود انتخاب و برای ادامه تحصیلات خود عازم لندن و ادینبورگ گردد. مات دانشجوی استسلی کوپر شده و آنچنان مورد احترام بود که کوپر پوشش و پانسمان تمام زخم‌های بیماران خود را به وی سپرد.

نویسنده پاسخگو: دکتر مصطفی جابرانصاری

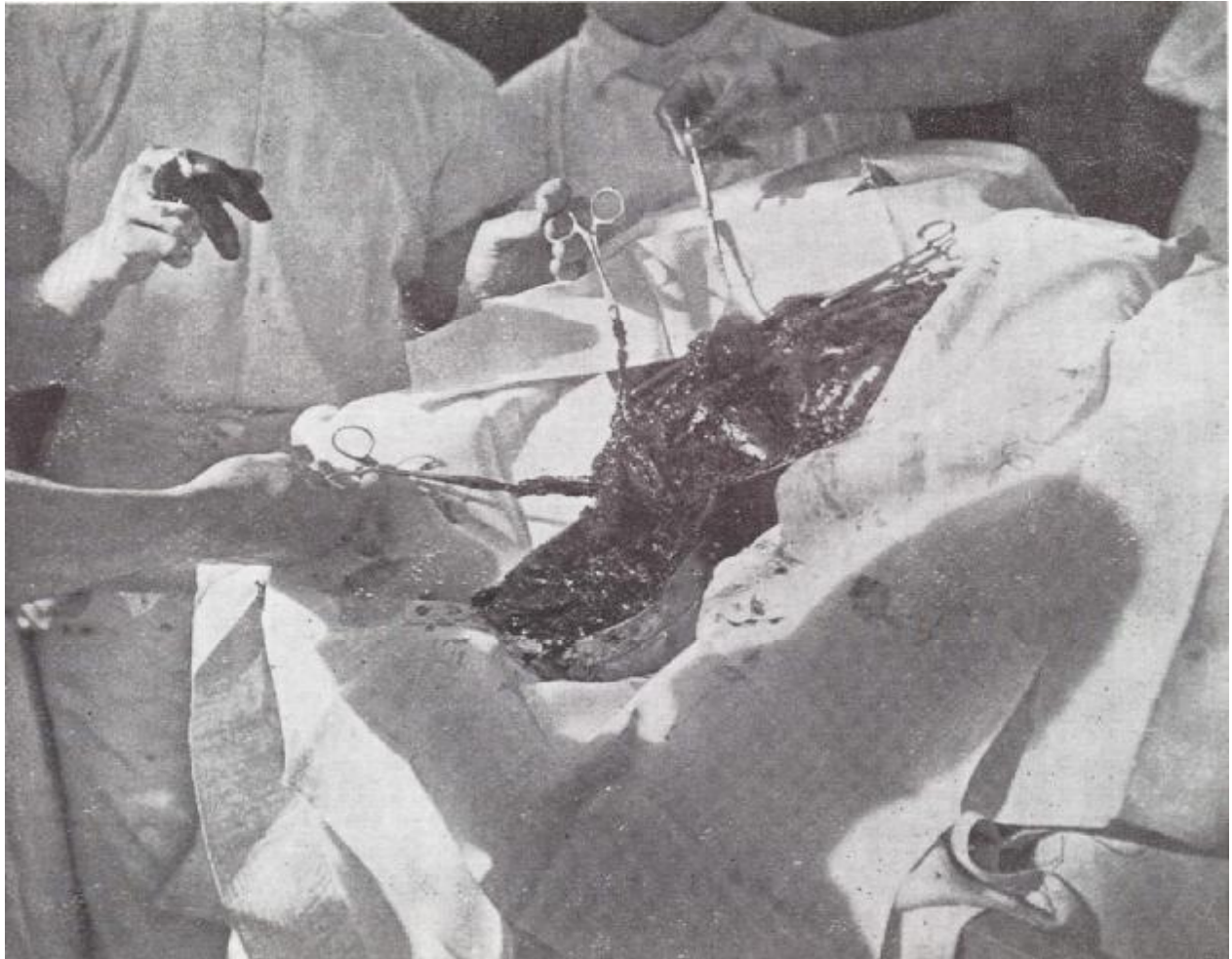
تلفن: 7-88505595

E-mail: ansari_17@yahoo.com

*متخصص جراحی عمومی و اطفال، بیمارستان مهراد

تصویر 1- والتین مات، یکی از دانشجویان استلی کوپر که یکی از جراحان برجسته و خلاق آمریکای پیش از جنگ داخلی بود (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلا دلفیا).

تصویر 2 قدیمی‌ترین عکس موجود از ماستکتومی رادیکال هالستد که درست پیش از برداشتن پستان، عضلات پکتورال (سینه‌ای) و تخلیه محتویات آگزایلا (حفره زیربغل) گرفته شده است. این عکس همچنین نخستین عکسی بود که در یک ژورنال پزشکی استفاده از دستکش‌های جراحی را به تصویر کشیده است. اگر چه ممکن است ایده استفاده از دستکش در حین جراحی به ذهن هالستد خطور نکرده باشد، با این وجود وی نخستین جراحی بود که به صورت فعال در ترویج این عمل کوشید و موجبات مقبولیت و پذیرش گسترده این کار را فراهم نمود (بولتن گزارشات بیمارستان جان هاپکینز، جلد 4، صفحات 350-279-1895-1894).

در سال 1808 میلادی مات در ادینبورگ و نزد تامسون و بل به فعالیت پرداخت. پس از کسب تجربیات بالینی قابل ملاحظه مات در نهایت در سال 1809 میلادی به شهر نیویورک بازگشت و تقریباً از همان بدو ورود تدریس جراحی را بصورت خصوصی آغاز نمود و دانشجویان زیادی را جلب نمود. در سال 1811 میلادی مات به عنوان استاد کرسی جراحی محل تحصیل سابق خود، کالج کلمبیا برگزیده شد. سال بعد دپارتمان پزشکی کالج کلمبیا و کالج پزشکان و جراحان دانشگاه نیویورک در هم ادغام شدند. کالج پزشکان و جراحان جدید عمده ترین مرکز پزشکی شهر نیویورک بود و رایت پست (Wright Post) نخستین کرسی جراحی آن مرکز را به مات واگذار نمود. مات در سال 1826 میلادی به دلایل سیاسی از این سمت کناره‌گیری نموده و به تأسیس کالج پزشکی روتجرز در شهر نیویورک کمک کرد. وی تا سال 1834 میلادی که به علت بیماری مجبور به کناره‌گیری شد، کرسی استادی جراحی عملی این مرکز را در اختیار داشت.

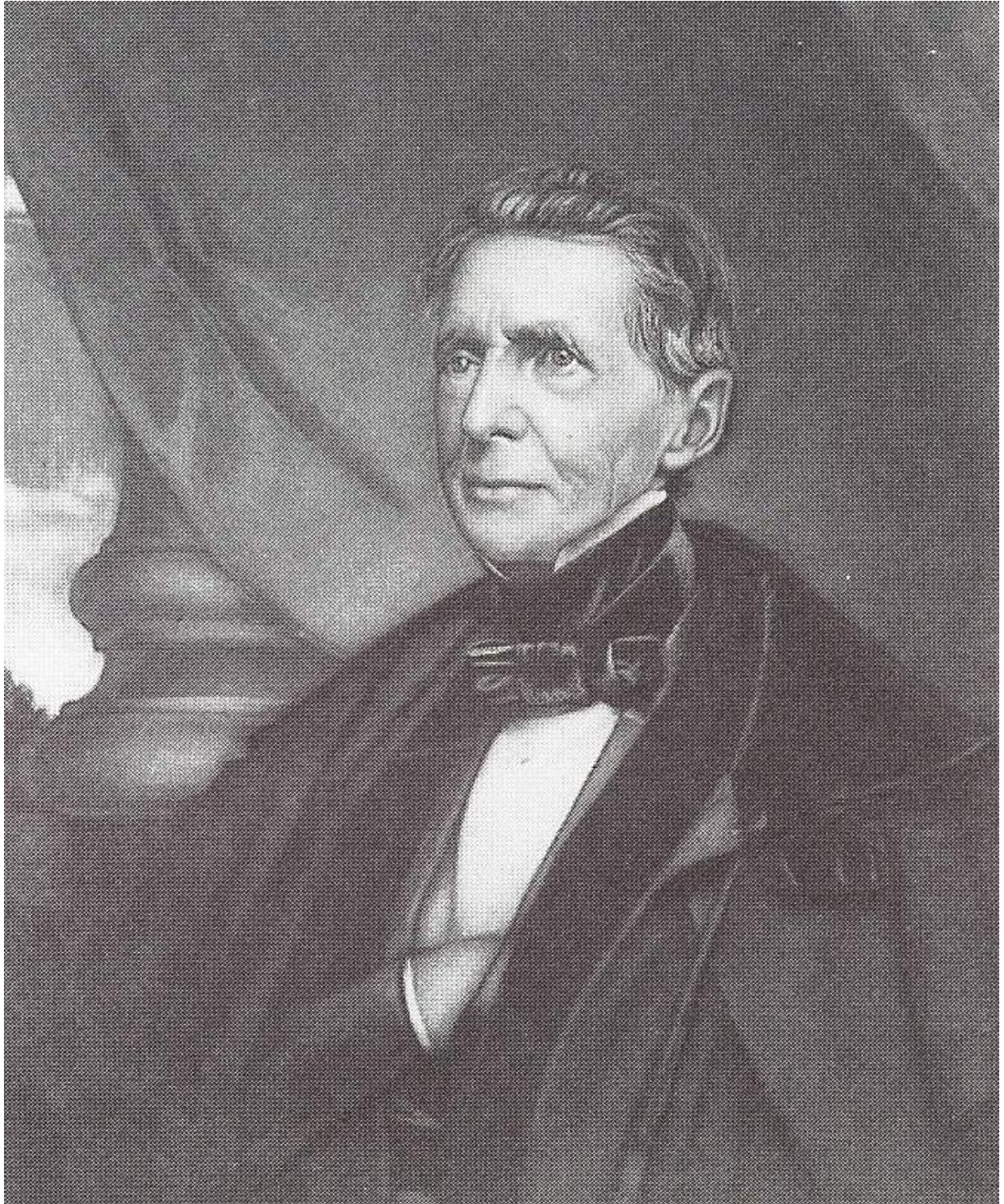

تصویر 3- فیلیپ سینک فیزیک، لیتوگراف رنگ آمیزی شده با دست توسط اینمان (Inman)، فیلادلفیا، 1821، فیزیک جراحی برجسته، مبتکر و نوآور بود ولی با وجود این خود را نویسنده‌ای توانمند نمی‌شناخت و لذا تمامی دستاوردهای وی در دنیای جراحی توسط جان سینک دورسی برادرزاده اش نگاشته شد (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلادلفیا).

در اوایل سال 1835 میلادی مات برای اقامتی طولی‌المدت که هفت سال به طول انجامید عازم اروپا شد. در طی این مدت مات مورد استقبال مشهورترین جراحان اروپایی قرار گرفت و تجربیات خود را در کتابی با عنوان سفر به اروپا و شرق *Travels to Europe and the East* (1842 میلادی) گزارش نمود. پیش از بازگشت به وطن در سال 1841 میلادی به مات اطلاع داده شد که به عنوان استاد کرسی جدید در کالج پزشکی نو بنیاد دانشگاه که به دانشگاه نیویورک وابسته بود، انتخاب شده است. وجود مات بین اعضای هیئت علمی آن مرکز موفقیت آنی این کالج را تضمین می‌کرد و در ده سال بعدی مات یکی از شلوغترین (پر بیمارترین) مراکز جراحی در آمریکا را اداره نمود. در سال 1850 میلادی، بیماری مجدداً وی را مجبور به کناره‌گیری نمود و وی یک بار دیگر عازم اروپا شد. پس از اقامتی یک ساله در اروپا مات احساس کرد بهبود یافته و مقام پیشین خود در کالج پزشکی دانشگاه را مجدداً برعهده گرفت. در سال 1853 میلادی اگرچه از سلامتی مناسبی برخوردار بود تصمیم به بازنشستگی گرفت و به مقام استاد بازنشسته کالج پزشکی دانشگاه رسید. سال‌های بعدی زندگی مات صرف پیگیری امور بشردوستانه گردید. در سال 1862 میلادی در پاسخ به درخواست کمیسیون بهداشت ایالات متحده که مجمعی مدنی و غیرنظامی برای کمک به سربازان جنگ داخلی بود، دو مقاله درباره کاربرد بیهوشی و درمان خونریزی‌های ناشی از زخم گلوله تألیف و ارائه نمود. مات نقش مهمی در پیشرفت و توسعه جراحی بالینی داشته است. گرچه هرگز کتابی درسی درباره جراحی تألیف نکرد، ویرایش نسخه آمریکایی اثر سه جلدی ولپو با عنوان *New Elements of Operative Surgery* را به عهده گرفت (1847 میلادی). وی مقالات متعددی در نشریه‌های پزشکی و جراحی به چاپ رسانده است که از آن جمله‌اند: اولین مورد گزارش شده لیگاتور شریان بی نام (1818 میلادی)، گزارش موارد اولیه لیگاتور شریان کاروتید مشترک و رزکسیون استخوان فک تحتانی (ماندیبول) (1822 میلادی)، گزارش نخستین لیگاتور موفق شریان ایلپاک مشترک در ایالات متحده (1827 میلادی)، گزارش نخستین آمپوتاسیون مفصل هیپ (ران) انجام شده در آمریکا (1827 میلادی)، گزارش اولین رزکسیون استخوان کلویکول در استئوسارکوم صورت گرفته در آمریکا (1828 میلادی)، گزارش استفاده از تکنیک براسدور (Brasdor) در درمان بیماری آنوریسمی برای نخستین بار در آمریکا (1829 میلادی)، گزارش لیگاتور شریان ایلپاک خارجی (1831 میلادی)، مبادرت به لیگاتور شریان سابکلونین (تحت چنبری) در داخل عضله اسکالن برای نخستین بار در آمریکا (1833 میلادی)، گزارش اولین لیگاتور موفق شریان ایلپاک داخلی در ایالات متحده (1837 میلادی) و گزارش عملی برای برداشتن توده‌ای فیبرو از سوراخ بینی با استفاده از جداسازی استخوان بینی از استخوان فک فوقانی (ماگزینا) در سال 1843.

جان متا اوئر (1875 - 1787 میلادی، John Methauer) مدرک دکترای پزشکی خود را در سال 1809 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا اخذ نموده و مدت کوتاهی پس از آن به ایالت زادگاه خود ویرجینیا بازگشت و قسمت اعظم زندگی حرفه‌ای خود را در آنجا سپری نمود. از سال 1835 میلادی تا 1836 میلادی به مدت یک سال استاد جراحی کالج پزشکی واشنگتن در بالتیمور بود. در سال 1837 میلادی موسسه پزشکی شخصی خود را افتتاح نمود که چند سال بعد بخشی از کالج راندولف - ماکون (Randolph - Macon) گردید. وی که جراح برجسته‌ای از نظر بالینی بود نخستین مورد ترمیم موفقیت‌آمیز پرینه آسیب دیده و سیتوم رکتوواژینال) را در سال 1833 میلادی در آمریکا گزارش نمود از آنجا که وی استفاده از سوچرهای فلزی (متالیک) را در چنین اعمالی توصیه می‌کرد. موفقیت وی در ترمیم پرینه اهمیتی فوق العاده یافت. وی در طی دهه‌های 1840 میلادی و 1850 میلادی گزارشات متعدد دیگری نیز پس از ارائه گزارش اولیه خود منتشر نمود.

ویلیام گیbson (1868 - 1788 میلادی) در ادینبورگ تحصیل نموده و مدرک دکترای خود را در سال 1809 میلادی از دانشگاه ادینبورگ دریافت نمود. پس از بازگشت به ایالات متحده به استادی کرسی جراحی دانشگاه مریلند (Maryland) رسید. پس از بازنشستگی فیزیک، گیbson در دانشگاه پنسیلوانیا جایگزین وی شده و تا زمان بازنشستگی خویش در سال 1855 میلادی در آن سمت باقی ماند. در سال 1824 میلادی، گیbson مجموعه دو جلدی *Institutes and Practice of Surgery* را تألیف نمود که دومین کتاب درسی سیستماتیک درباره جراحی در ایالات متحده بود. مبادرت به لیگاتور نمودن شریان ایلپاک مشترک برای اولین بار در آمریکا (1820 میلادی) و گزارش اولین مورد دو عمل سزارین متولی بصورت موفقیت‌آمیز در یک خانم (1838 - و 1835 میلادی) از دستاوردهای وی در حوزه جراحی بودند. وی همچنین اقدام به نگارش سفرنامه‌ای جذاب و پرفروش با عنوان *Rambles in Europe in 1839* نمود که شرح حال مختصری از جراحان برجسته اروپا نیز ضمیمه آن بود (1841 میلادی).

تصویر 4- جان کالینز وارن یکی از برجسته‌ترین جراحان از تبار پزشکان و جراحان خانواده وارن در بوستون، جان کالینز وارن امروزه بیشتر به عنوان فردی که نخستین عمل جراحی را که در طی آن از بیهوشی استفاده گردید، انجام داد در یادها مانده است (1846 میلادی) (جراحی که اولین عمل جراحی تحت بیهوشی را انجام داد (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلادلفیا).

جانانان نایت (Jonathan Knight، 1789 - 1864 میلادی) در کلاس‌های دانشکده پزشکی دانشگاه پنسیلوانیا حضور می‌یافت ولی هرگز مدرک رسمی پزشکی خود را دریافت نکرد. در هنگام تأسیس دانشکده پزشکی دانشگاه ییل (Yale) ابتدا به عنوان استاد آناتومی و فیزیولوژی (1838 - 1813 میلادی) انتخاب و بعدها به استادی کرسی جراحی انتقال یافت (1864 - 1838 میلادی) ریاست انجمن پزشکی آمریکا (American Medical Association) یکی از افتخارات وی بود (1853 میلادی). نایت به ندرت اثری تألیف میکرد و مهمترین مقاله وی گزارش نخستین مورد درمان آنوریسم با استفاده از فشردن توسط انگشتان (Digital Compression) در سراسر جهان می‌باشد (1848 میلادی).

الکساندر استیونس (Alexander Stevens، 1789 - 1869 میلادی) دانشجوی کالج پزشکی ییل بوده و مدرک دکترای خود را در سال 1811 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا دریافت نمودند. در سال 1814 میلادی به عنوان استادی جراحی موسسه پزشکی نیویورک انتخاب شده و چهار سال بعد به مقام یکی از جراحان جوان بیمارستان نیویورک رسید. در سال 1826 میلادی در مقام استاد کرسی جراحی کالج پزشکان و جراحان نیویورک جایگزین مات (Mott) شد. استیونس دومین فردی بود که به ریاست انجمن پزشکی آمریکا (AMA) رسید (1848 میلادی). اگرچه وی نویسنده پرکاری نبود، نخستین رساله درباره جراحی اورولوژی در آمریکا را با عنوان Lectures on Lithotomy (1838 میلادی) تألیف نموده و همچنین اولین مقاله مفصل درباره تروما در ایالات متحده را به رشته تحریر درآورد (1837 میلادی).